Diumenge 5 (B) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,1-8): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable i el meu Pare és l'agricultor. Tota sarment que no doni fruit en mi, la talla; i tota la que porta fruit, l'esporga perquè produeixi més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he parlat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Com la sarment no pot portar fruit per si mateixa si no s'està en el cep, així tampoc vosaltres si no esteu en mi. Jo soc el cep, vosaltres les sarments. El qui està en mi i jo en ell, aquest porta molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú no està en mi, és llençat fora com les sarments, i s'asseca; i les recullen, i les tiren al foc i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules estan en vosaltres, demaneu tot el que vulgueu i se us farà. En això és glorificat el meu Pare: que porteu molt de fruit i esdevingueu deixebles meus».

© Albada Editorial / evangeli.net

«En això és glorificat el meu Pare: que porteu molt de fruit»

Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli presenta l'al·legoria del cep i de les sarments. Crist és el cep veritable, nosaltres som les sarments i el Pare és el vinyater.

El Pare vol que donem molt de fruit. És lògic. Un vinyater planta la vinya i la cultiva perquè produeixi fruit abundant. Si nosaltres muntem una empresa, voldrem que rendeixi. Jesús insisteix: «No m'heu elegit vosaltres a mi, sinó que jo us he elegit, i us he posat perquè aneu i porteu fruit» (Jn 15,16).

Ets un escollit. Déu s'ha fixat en tu. Pel baptisme t'ha empeltat al cep que és Crist. Tens la vida de Crist, la vida cristiana. Posseeixes l'element principal per a donar fruit: la unió amb Crist, perquè «la sarment no pot portar fruit per si mateixa si no s'està en el cep» (Jn 15,4). Jesús ho diu taxativament: «Sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5). «La seva força no és sinó suavitat; res hi ha tan tou com això, i res com això tan ferm» (Sant Francesc de Sales). ¿Quantes coses has volgut fer sense el Crist? El fruit que el Pare espera de nosaltres és el de les bones obres, el de la pràctica de les virtuts. ¿Quina és la unió amb Crist que ens fa capaços de donar aquest fruit? La fe i la caritat, és a dir, romandre en gràcia de Déu.

Quan vius en gràcia, tots els actes de virtut són fruits agradables al Pare. Són obres que Jesucrist fa a

través teu. Són obres de Crist que donen glòria al Pare i es converteixen en cel per a tu. Val la pena viure sempre en gràcia de Déu! «Si algú no està en mi, [pel pecat] —diu Jesús—, és llençat fora com les sarments (...) i les tiren al foc i cremen» (Jn 15,6). És una clara al·lusió a l'infern. ¿Ets una sarment plena de vida?

Que la Verge Maria ens ajudi a augmentar la gràcia perquè produïm fruits abundosos que donin glòria al Pare.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Esdevenir semblants a Déu no és obra nostra, ni resultat d'una potència humana, és obra de la generositat de Déu, que des del seu origen va oferir a la nostra naturalesa la gràcia de la semblança amb Ell» (Sant Gregori de Nissa)

- «La vinya, com atribut cristològic, significa la unió indissoluble de Jesús amb els seus» (Benet XVI)

- «Essent el Crist enviat pel Pare la font i l'origen de tot l'apostolat de l'Església, és evident que la fecunditat de l'apostolat (...) depèn de la seva unió vital amb el Crist. Segons les vocacions, (...) l'apostolat pren les formes més diverses. Però sempre és la caritat (...) l'ànima de tot apostolat'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 864)